

גאָ לְשָׁמֹר עַל קְדוּשַׁת הַגִּלְעֹז,
וְלְהַקְפִּיד לְחַלְקוֹ לְאַחֲרַת הַתְּפִילָה.

ביור חמצ הרוחני

מאת הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א

שאינם כשרים. ספרים כאלה בהכרח יש בהם ארס, והם בחזקת סכנה רוחנית, בעיקר לילדים ובני הנערים הינווקים מהם דעות פסולות החודרות בקלות למורחותיהם הרכים חיליה, ואחריתה מי ישורנה.

החמצ הרוחני הזהבודאי טעון יותר ויוטר ביור ושריפה, יש לבדוק אחריו ולחטט בחורין ובסדקין להרחיקו מגבלו כמטהור קשח - יהיה מבחןנו קדוש.

חג המצות נקרא חג חרותנו. והחרות האמיתית היא לא לגונן אלא לנשמה. הביטו וראו את ההבדל בין דורנו זה לדור שלפניו. איך הייתה אמונה תמיינה, אמונה שרשית, אמונה בלי פגימה. הכנסת ישראל, צאי לך בעקביו הארץ ורعي את גדיותיך על משכנותת הרועים, ע"י "סור מרע" יוכל להתקיים "עשה טוב". "זההיה כי ישאלך בך" וגוי, "והגדת לבך" וגוי. בימים קדושים אלו נדלה מלא חפניהם מתרותנו ואמונהינו הקדשה, ונשקה מהם לבניינו אחרים. אז יתקיים בס"ד סיפא וקרא "זעליך יורה ה'" וכובדו עלייך יראה" במחאה בימינוacciיר.

ידוע שהלכות פסח רבות ומגוונות הן ולא באנו בדים אלה רק להעיר ולהזכיר אודות פרטימוס מוסלמים בקיזור, בענינים שצדיק לת את הדעת עליהם עיקר לבני עדתנו הי"ז, כפי מנהיג אבותינו ורבותינו הקדושים נע"ג.

וראינו להקדים מה שנחוץ לכולנו לחשוב ולהתבונן בימים קדושים הללו, זמן ביור חמץ,ימי אכילת מצה ושאר מצות החג, וכמה ישראל עם-קדושים נזהרים ומדקדקים על עצם במצוות אלו מכל נדנד ספק אישור, אשרנו מה טוב חלכנו ומה נעים גורלו. אבל אין לשכוח שהഫולות החיצונית הলטו מהותן ומשמעותן לעורר פעולות פנימיות בקרבנו אנו. ידוע שהחמצ רומז לייצר הרע, והמצה לשכינה. עם ביור החמצ הגשמי ושריפתו, נשתדל בכל מאמץ כחנו בעבר גם את החמצ הרוחני, ובפרט בדור שלנו דור עקבתא דמשיחא, "החץ יכסה ארץ וערפל לאומים".

לייצר הרע יש מכשיי הרס אדים, מלאים טומאה גלויה ונסתרת, דעות כזבאות והש>((יפות זרות - רחמנא לשיזון, וכבר אמרו דורשי רשות רמז מפסוק "כי רבה רעת האדם בארץ", ראי תיבות רדי עתונאים תלבייה. רק ר"ע (רדיו עיתונים) כל היום.

נמצאים גם בתים נאמנים לה' ולתורתו, אבל אין נותנים דעתם שעמם במחיצתם ספרים וחויבות שנכתבו על-ידי אנשים,

מראה שולחןليل הסדר כפי מנהגם הכליזה
של ק"ק תימן יע"א (מתוך הגדרת "בצ' פלביב")

למגה נבר

חמצ בפסח "חוור וניעור" עתה להחמיר ביורר עד קצה האחומר.

וכשיות הגאנונים והרמב"ם ועוד פוסקים, שחמץ שנתבטל קודם הפסח אפילו הכי חזר וניעור בפסח. ולא רק ישב ביבש (כמו האשכנזים) אלא אפילו לח כלח, ואפילו רך טעמו ולא ממשו, ואפילו הבלוע בדיפות הכלים מחמצ גם בקדירה שאינה בת וומה שהוא נתן תעט לפנים - אסרים (וכמי"ש הרשב"א והפררי חדש).ומי ערב אל לבו לפרוץ גדרו של ראשונים!

וכמובן בשות"ת "פעולות צדיק" לנאון עוזנו מהר"י זוק"ל בהרבה מקומות (וקושיות ר' ביד החזב"י יש להסביר עליון ואכ"ם). לפיכך יש לנו יותר גם ממאכלים שיש עליהם הקשר לפסח, אבל יש מהם שסומכים על הביטול שלפני הפסח. ובפרט במשקאות, אע"פ שיש הקשר מהודר.

ליל הסדר

חروسת

לפני זמן הטibal ציריך להוציא בחרותין יין או מיין ענבים כדי שתהייה ניגרת כמים זכר לדם. ורק בשעת הכנה עשים אותה קצת קשה יותר לטיט. (ובפרט לדין שմרכינו על נטילת ידים גם על הטibal הראשוני בחרותין כדי דבר שטיבולו במשקה, אם אינה רכה מאד היא ברכה לבטלה).

אפייקון

המנג שבעל הבית לוקח מה שבצע לאפיקון וקורון בקצת הסודר-טלית על שכמו (כמוון קשר רפואי, כי אסור לקשוו ביום-טוב) זכר לישאותם צורותם בשלותם על שכמו". ולא נהוג שהילדים גונבים את האפיקון.

ברכת "אשר גאלנו" יש שהשווים שישום הברכה הוא ב"ליקול בו מצה ומרוחים", ולפיך עונאים הם אכן שם. והטענו את הספרים שעשו שם רוח פסקא חדשה. וזה אינו, כי המשך הברכה הוא "כן ה' אלהינו" וכו' עד סופה "ברוך אתה ה' גואיל ישראל", ורק שם עונאים אכן. אלא שמוסיפים באמצעות הברכה פיטוט "אתה גאלת" וכו'. אבל ענייתם אכן היא רק בסוף דבר האמור. וכך אחד יאמר כל ברכה זו כול הபיטוט הנזכר מתחילה ועד סוף.

שיעור בזית להלכה כשיתות הראשונים שסוברים שהוא קרוב לשיליש

או ללביע ביצה, ושיעור ביצה הוא 56 גרם. וכן נראה מדברי מהר"י שנוטה להזכיר שהוא שליש ביצה בקרוב. ואע"פ שטוב להחמיר לחתת כ-28 גרם לפי שיטת הסוברים שהוא חצי ביצה, וכל וחומר שיש אומרים שהשיעורים נתקנון, ובפרט בכזית של המצה שהוא מדורייתא גם בזמנ הזה, מכל מקום של דעתם הדין הוא כאמור לעיל. וכן מי שקשה לו לאוביל יותר, ודאי יוכל לסמוך על זה. ישנה אפשרות לררך את המצות הקשות והיבשות ע"י לחולח קל במים זמן מה לפני שמנגים לברכת "המושcia" ו"על אכילת מצה". ומה שסביר באפשרות בסימן תס"א שרך בדיעבד יוצאים ידי חובה במצה. היינו דזוקה בשရיה מרובה שטעם המצאה מתבטל על ידה).

חלוקת בזית מצה למסובין יש לדעת שמנהגו הוא שמלחק המברך

"המושcia" לברכת "על אכילת מצה", כמו שכתבת מהר"ץ. וכן מבואר בדברי רבוינו הגאנונים וכמה פוסקים. ולפי זה אין צורך לאכול כל שניינו אי, אלא מספיק כיoit אחד לכתילה. כי טעם של אותן פוסקים הוא מפני הספק אם הברכה חלה על השלימה או הפרסה, ולכן צריכים מזה וczytat מה. משא"כ לדין שבברכת "על אכילת מצה" הכל כבר פרוס, מילא ברור שבברכת "על אכילת מצה" היא על מה שמחזק המברך יותר המסובין בידיהם).

ובזמןנו שהמצאות דקוות מאוד ואין אפשרות לחלק לכל המסובין שיעור כזית مثل המברך, ישלים ויסירן כל אחד מהמסובין לעצמו מן המצאה המשומרת, עד שייהיה לו שיעור כזית. והمبرך יחולק לכל אחד ואחד רק מעט משלו, משום חיבור מצה שיטעמו גם הם ממה שבירך הוא, באופן שבשעת ברכת "על אכילת מצה" יהיה לכולם כזית פרוט מוחזק בידם, ומיד בסיום ברכה זו יוכל לאכלו.

בציעת המצאה

במשך כל שבעת ימי הפסח מנהגו לברך ברכות עוניין (כמו שדרשו חז"ל שדרכו של עני בפרוסה) מבלתי דין "לחם משנה" ומניחים את הפרוסה לעללה את השלימה למטה. ואחר גמר הברכה בוצע משתהון גם יחד, וכך מחלק גם לשאר בני ביתו.

עפ"י שנייקו את חדרי הבית היטב, צריך לבדוק לאו נבר וברכה בليل יי"ד, כדי לקיים תקנת חכמים.

מנוג הנחות פתתי חמצ בזיות הבית כדי שימצא הבודק, איןנו נהוג אצלנו. וגם אין צורך בכך כלום. ובכמה מקומות שנהנו לנו, זה גרם שהמוני העם לא בדקנו נכון, כי חשבו שעיקר מצות הבדיקה היא רק כדי למצוא את הפתתיים, ונמצא שלא קיימו מצות הבדיקה וברכו לבטלה. עיין קוצר ש"ע וספר ברית בחוננה חlek bi ומיינט הבי"ת). ובספר "מור וקצעה" כתוב שאביו הגאון על "חכם צבי" היה לוונג על המנחים פתתיים. וכן כתבו על הגרא"א שלא היה נהוג זאת. ואע"פ שיש פוסקים שקיימומנה זה, מכל מקום כל מקום לפני מנהגו.

ערב פסח עד ליל בדיקת חמצ ועד בלילה, מותר לאכול מצה. אבל

ליילדים וילדות קטנים אסור, כל שהם מבינים מה שיספרו בלילה הסדר מעניין יציאת מצרים. וחמצ מותר לאכול עד סוף ארבע שעות **זמןiot** מתחילה היום. ושלוש שעות **זמןiot** קודם הלילה, אסור לאכול כל מאכל הנעשה מהמשת מניין דין, כגון כבישות העשויה ממנה כטושה או "עיצד" וכיוצא בהם, וכן **"מצאה עשרה"** אסור אז. אבל מותר לאכול **מעט** פירות או ירקות, וכן בשר, דגים, ביצים, אורז וכיוצא בהם, באופן שלא ישבע מהם. וכל זה קבעו חז"ל כדי שאכילת מצה בלילה תהיה לתאבון.

מצה מבושלת בכל רשותה שעל גביה האש, וכן מצה מטוגנת - אין מותר לאכלו מצה מבושלת או מטוגנת. אבל מותר לאכלה בערב פסח לפי דעת הרבה פוסקים. לכן מותר לאכל במשך כל היום עד שלוש שעות קודם הלילה. והחומר ע"ב.

אחרי חצות היום, אסור לעשותות מלאכה גמורה, כגון תפירת בגדים חדשים, תשופורת או כביסה. וכן מותר לאחץ בגדים ולקוץ ציפורניים. במועד, מותר אז לתקן. וכן מותר לאחץ בגדים ולקוץ ציפורניים. קודם חצות היום, מקום שנהגו לעשותות - עשויי. מקום שנהגו שלא לעשותות אין עשוין. ובמקומתוינו נהגו להתריר לעשותות מלאכה קודם חצות דלא כהרמ"א סימן תשס"א סעיף ג'. וכן מוכחה מה"שתילוי זיתים" שהשミニוט, וכי"מ מדברי מהר"ץ). ויש בויה כמה פרטי דינים, המבוארים בשיער שם.

ברכות לביבות העשויה ממנה כטושה ("כמה מצה") עם ביצים ומטוגנות בשמן, ברכתן "בורא מני מזונות", ולבסוף על המחה", אפילו אם קבוע שעודתו עליהם.

מצות מטוגנות או מובשות בכל רשותה שעל-גביה האש, אם יש בהן כזית ברכתן "המושcia", וברכת המזון לבסוף, ואיפלו אין אוכל אלא מעט. ואם אין בהן כזית ברכתן "מזונות" ו"על המורה" אפילו בקביעות סודה.

מצה שמורה מצד הדין מספק לחתת מצה שמורה (משומרת) משעת קצירה, עברו ליל הסדר בלבד, וכן הוא המנהג. אלא

שהחומר לא יכול לחתת גם שנדנד בצד מועל שלא תחמייך העיטה? דרך אגב, מה ששאלים מניין לנו שנדנד בצד מועל שלא תחמייך העיטה? מצינו מקור לדבר לפי פירוש שהובא ב"חמדת ימים" למהר"ש שבי זי"ע"א בפרשת בא, על פסוק "משארותם צוראות בשמלותם" וו', וכי לא היו להם חמורים: אלא משום שעל שכם הבץ מתגעגע לכאן ולכאן ואינו מחייב. מה שאין כן אם היה מונה על החמורים, ע"ש.

מצה שרואה הרטבת המצאה והשריית הבתוון מرك וכיוצא, אפילו במשך זמן רב, אין בהם שום חשש חמוץ, וכי שanon נוהגים, לאחר שהמצאה כבר אפיה היטב. ואיפלו אם נחשוש שאולי יש איזה מקום שלא נילוש, או שמא נפל אבק של קמח על גביה המצאה, על-כל-פניהם החום בתנור גדול, ושורף וקולה את הכל באופן שלא שייך שיחמץ עוד אחר-כך. וכן מובא בספר "הרשות יהודיה" (אפשטיין) מolinana בעצמו היה אוכל "קנידליך" (קדורי קמח מצה) בפסח, ואמר שאין בזו שום חשש. וכן נהג תלמידו הגרא"ך מולאיין אחורי.

אם נחשוש שנקיר לעין שאינו אפיקות היטב, ובוון נראה לאורה שיש לחוש ולהייר.

קטניות כל סוג קטניות וכן אורז, מנהגו פשוט כפי הדין שמוטרים באכילה בפסח וכambil או במרקם ובפוסקים. אבל יש לברור אותם היטב מהשוש תערובת מניין דין, וכן לחקור אם לא נארזו במקומות שאורזים גם קמח. גורגי החילבה, דבר שכיח להימצא בהם חיטאים. לכן יש ליזהר בדקם היטב אחד באזם מקום מואה, כי החיטים צבעם וגדלים לחילבה. וראוי לבדוק פעמיים, וכן לטחנים קודם פסח.

כנס יסוד ארגון "ברוח מבנים" - נתניה

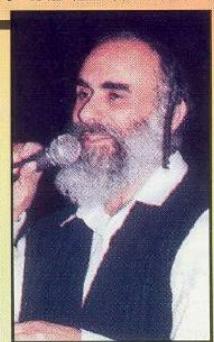
ביום שני כי אדר התרשיש התקיימים כנס נשים ראשון מטעם נערך באולמי "מלך" בנתניה. מערב מושרים זה התאספו מאות נשים מאזור המרכז והצפון. כנס זה נערך על רגלי הוצאה הספר החשוב "בת מלך".

לאור ההענות הרבה בקרב בני היישוב והשתתפות הערבה במבחנים ובפעילות, החליטה הנהלת "פעולות צדיק" לפנות אל צעירים הצאן - התשב"ר. יזמה זו לותה בברכתו של הרה"ג יצחק רצабי שליט"א, וכן

הוקם הארגון "ברוך מבנים".

ארגון זה ישאר להקמת שערוי תורה לילדיים במסורת ק"ק תימן ברחבי הארץ.

את הקמת הארגון ציינה העמotta בערב שהוקדש לכך, במושאי שבת קודש "כפי תשא" במתנ"ס בראש העין.

ר' שלמה זליכה הינו כל כמארי של מה צדוק הינו בעל רקע עשי ר בת חום הקניית ה. י. ד. ע

ספר זה כולל בתוכו דיונים יסודיים וחשובים הנוגעים לאשה, כשהם משלבים מנהיגים המיוחדים לעדנתנו שיסודותם במקורות קדומים קדושים. בספר ישנה התיחסות לכל התורמים בהם עוסקת בת ישראל בכל ובת דורנו בפרט.

הספר זכה לברכות והמלצות הרכה של הרה"ג יצחק רצабי

שליט"א, הרה"ג פנחס קורח שליט"א והרה"ג עזריה בסיס

שליט"א.

הערב נתנה הזדמנות לציבור להתרשם מיידיעותיהם של תשב"ר במסורת ק"ק תימן, וא/or בשעליהם מנצח בכשרון רב, מרاري שלמה צדוק הייז.

לשבר"ר ברכה ואיחולי הצלחה לארגון זה הושמעו ע"י מרא דאטרא הרה"ג עזריה בסיס שלם בצוותם של יייריך איה ערבע נסיך מרاري מארן רוחן והתענית רבה מצד ראי מועצות ופעילי מושבים להקמת שיעורים אלה.

במקביל, נעשית היערכות להקמת מכון להכשרת מארים, ובו יקבלו האנשים המתאים ידע לימודי בתחום טעמי המקרא וככללי הדקדוק, ובכך יוכשרו למד תשב"ר במקומות מגורייהם.

בַת מֶלֶךְ

"חכמת נשים בנתה ביתה,
ואולת בידה תהרנסנו".
במשפט קצר זה, כלל החכם מכל אדם את חשיבותה וגודלה מעלהה של-אשה בקיום הבית היהודית והעמדתו להיות לבניין עדי עד.

רבים הם ענייני הבית המופקדים בידי האשה, ורבים הם הבעלים הסמכים שמשעי האשה על פי הדין הם גששים. וכما אמר החכם "בתח בה לב בעלה ושלה לא יהסר". אמותינו הקדשות לא למדוד מtower הספרים, וכל ידיעתן בקיום המצוות עברה מפה לאוזן ומאמם לבת, בשמיעה ובמראה, ועם כל זאת הקפידו על מצוה קלה כבחמורה בקפנדנות ודקירות.

בדורנו נשתנו דרכי החיים והמציאות, והשפעת הרחוב וכלי התקשות הורטס ועוקרים כל ויק של-יהודיות מלבות יליינו התמים, והפרוץ מרובה על העוזר. וכך לתקן את המעוות ולמנוע את הפרצחות ולגדור את הגדרות, הסכימו גדולי התורה שמצוות הרבה את הנשים, תורה נבאים וכותבים, מוסרי חז"ל ופסק הלכות גם מתוך הספרים.

בידענו עד כמה רבה המשא המונח על כתפי האשה בהנחת הבית והן בשאר העניינים, השתדלנו לרוכו כמה שאפשר את מירב הгалכות השיעיות לאשה, ולהציג אותן בצורה מתומנת וברורה, הלכה למעשה.

קרנו שם ספר זה "בת מלך", כיוון שבנות ישראל הן בנותיו של מלך מלכי המלכים הקב"ה.

מתוך הקדמת המחבר - הרב עמנואל בשראי שליט"א

מארוי שלמה בהופעה עם ילדי התשב"ר במתנ"ס ראש העין

הגדה של-פסח לילדיים

מַאוּיִירָת
וּמַעֲוָתָרָת
בְּצִוּרִים
צְבָעָנוּנִים
וּמַרְהִיבִים

בשורה טובה

לאור פניהם חזות נשות
יוצא לאור בעוזה"ת

המהדורא השישית של שר"ע המקוצר

לקראת חג הפסח הבעל"ט.
המהדורא החמישית אולה

מהדורא חדשה

בס"ד זה היום עשה הי' נגילה ונשמה בז'

מה נכבד היום בהגלות נגנות תורה מפוארת תאג
במחלצת מרנן. ערדן ומוגנה
ומדוקדק ע"י המדקדק
המודפנא הרב יואב פנחס
הלווי מה"ס לעמת המחברת
על ספר מחברת התיאגאו
ע"פ תיגאנן כתבי יד עתיקים ומוסמכים ובפרט מכתיבת
מרנא בניה הלוי הסופר הכלול סימון קו הרפה והאותיות
המשוננות ולאו שוא נח בתרגום להקל על תינוקות של
בית רבנן, באותיות גדולות ומאירות עינניים

ועוד ראה זה חדש:

פירוש להפטריות של המאור הגדל מרנא
ובוצינה קדשא האלמי מהר"ר שלם שבזי ז"ע"א
היווצה לאור עולם לראשונה מתוך כתב יד חדש
ניתן להציג אצל המומ"ל:
שאלן חודייפי טל. 03-9604893, 052-442082

את כל הספרים הנ"ל ניתן להציג
טלפון: בני ברק - 03-6748911
נהניה - 09-8651725

מזל טוב
לפיעלנו הנמרץ

ר' מתתיהו חשב הייז
להולדת הבן
תזכו לגדלו לתומ"ץ
לחופה ולמעשים טובים
אכ"יד

הمرבע לספריו החדש

ש"ס, שולחן ערונן, ארבעה טורים,
ורםב"ם, וכו'. כמו כן יש מבחר גדול של
ספר תימן מראשוני ואחרוני חכמי תימן
ניתן להציג דרכנו ספרים מהוצאות:
"פעולות צדיק", "תורת אבות", "חסיד",
"קרואני" וכו'.
הപצה ראשית של שי"ע "שטייל ויתים"
חלק א' נקי מטעויות ומוגה היבט,
באותיות מאירות עיניים (כרך א')
כמו כן יש מבחר גדול של תלמידות עם
שזירה תימנית (מסביב לטלית)

פינת הספר

שירותות אדריכל
מחדרים גווחים
אפקטור למשקדים

מאה שדרות 21 ירושלים
טל. 02-5370566
טלפון 052-638701
שעות פתיחה: 12-14.30, 14.30-20.30, 20.30-17.30

רכב אלקיים

חיבור הנפלא של כב"ק מהר"ר
 יצחק וננה זצוק"ל

חיבור עסוק נקבלה, המכאר הטלשת כל הפלומות
齊יום ופזילום. טעונו טאו לעונות הי"תונר.

נוסף עליו מבוא מקיף הנקרה
אופן המרכיבה
לרה"ג יצחק רצאבי שליט"א

במתבונת חדשה

פרק אבות

(בכדריכה רבתה)

באותיות גדולות ובהירות, עם
פישוש רבינו עובדיה מברנתוווא,
מהר"י עז, ופירוש פעמוני זהב
למרדר"י וננה, ובסוף הספר
מאמר "אשר האיש" בשבח
ספר "חילך הדקדוק" למדרי"ע.
המאמר נדפס כעת לראשונה, וכל קורא בו ישともם ויתפעל.

יצא לאו

סדר קריית שמע על
המשה לילדיים
(למלאה על הקורא)
ולמבוגרים

רשות מפי עזרין

מד לדוד מהצרי הייז
מנחלה מחלקה הפרסום ושילוט
וחיצות בחברות "טקסים מדיה"

מד טוביה צדוק הייז
בעל חברת ההגבגה "גאל ברק"

מד ירzon הלוי הייז
מבית הדרוס "יוסט כהן"
תל-אביב

על תרומות הנכבדה והשיות
שכם לכל פעולותינו ב創ינוטים
בוחבי הארץ וב编辑ת הספרים

Mahar"r ייחיא בשירים זכוק"ל

למחר, וכל הקהיל ישאר לעמדתו במקומו בככר עד אז". "תנה לנו רשות לשולח שליח ל��ים את מצוחך". בקש האנשיים, והאימאמים גערת להם גם בזיה, רצונו למצוות את רוצחוי בנו גבר על החשו שאייל' ימלט אחר הנאשימים. מובהלים וחרדים נישארו היהודים במקומות, והתפללו ודר אל ברה העולם שיציל אותם מיד איזיביהם המבקשים את נשמה. ברשויות הרבה סרב האימאמים לאפשר להם להתכנס בתבי הכנסיות ולשפוך את לבם לפני אביהם שבשמיים. מנסינוין, ריעז האימאמים שתפילהם של בני אברהם יצחק ויעקב לא תשוב ויקם לפני אביהם שבשמיים, והוא חיש שהיהודים נצלו מבלי שרוץ עמי בנו יכו על עצם.

בין תיימים, מיהר השלית, שנמו היהודים למטרתו זו, והלך לביתו של מארי יהוא בשיר, שגר בעיר אל-חמא, ומסר לו את מכתבם של יהודין צנעא, בו כתבו שימהר ויבא להציגו, כי עת צרה היא לייעקב.

ההצלה

עוד בטרם עלה השחר השכימים מארי יהוא ובא לפני האימאמים. "אדוני המלך! הישבו לי בחיך ובמלוכוח כי לא תגבע באפ' אחד מכל היהודים לרעה, ובנור יעמור חי לעיני כל העם, יודוה בפיו מי הרגו, ואז תוכל להנקם ממןנו". אם אכן תצליח להחיה את בני, אני מסכים לכל אשר תאמר". הביטה האימאמים, עמד מארי יהוא בשיר בהפילה אמר:

"ריבונו של עולם, אלקי אברהם יצחק יעקב, אשר בידך נפש כל חי ורוח כלبشر איש, היום יודיעך כי אתה אלקים ואין לו לך. אין קדוש כה' כי אין בלתק. קדש את שמן בעולם וחתndl והתקדש לעיני הגויים, יידעו כי יש אלקים בעמך ישראל, ואתה אמת ותורתך אמת, ומה שביבאך אמת, וחותמך אמת, ובחרת בעמך ישראל באמת. כי אתה אל אמת וברךך אמת לע"ד". כתבת מארי יהוא בפתח שם "אמת" שם אותו רגליו ויחי בפייה עניינה. האמנם קם בנו לתהיה? הוא מיתר ותפס את ידו ונוכחה שכאן נכמה ראת, בנו עמד לפניו. שאלו אותו מארי יהוא מי הוא וממי אביו, והונסיך ענה בקהל צלול ובתו שהוא הנסיך ובנו של האימאמים. "היכן אביך?" שאל אותו המاري. "הוא מתייחס בדי"י ענה הנסיך לתודחתם של

לודות המם

עד טרם עלה השחר השכימים מארי יהוא ובא לפני האימאמים. "אדוני המלך! הישבו לי בחיך ובמלוכוח כי לא תגבע באפ' אחד מכל היהודים לרעה, ובנור יעמור חי לעיני כל העם, יודוה בפיו מי הרגו, ואז תוכל להנקם ממןנו". אם אכן תצליח להחיה את בני, אני כל צורך להרחק ולהפסיק את הרוצה. אנו יודעים לבטה מישלח יד בסיס".

"אתם יודיעים?! יתו לא היה האימאמים יכול לאמר. עטו שם מהנק לגורנו. "הן, יודיעים אנו. גופת בנק נימצא ברובע היהודי".

"מי מודיע לנו הרצו היהודים להרוג את בני?" נידיעו היהודים כמעט ונתבלעו את בנו.

"הלא בבר אמדנו, ותורנו ואמרנו לך, שהיהודים הרוגים מידי שנה בשנה ערבי, כדי לעיר את דמו במצות אשר הם אופים לחג הפסח". ענה ראש השירותicus בкус כבש. היטב היה לה, שהאמנא לא קבלת דברינו מבלי לחזור אוטם. הוא היה בטוח שהאב השכל לא יזכיר ולא ישאל מאיומה בשעת צערו, ויתן פקודה להרוג את כל התושבים של הרחוב היהודי לא משפט. "זהו ואספה את כל היהודים אל הכלר המרקרים. כולם יתאספו במקום, איש כל יעד. אני אחיהם למסורת בידי את הרוצה". צעק האימאמים, ותשרים והמשתרטים מיהרו לעשות את רצונו, מכיוון שפחדו מזומו הגורא שהותלקת לפטע מחדש.

כל הנוכחים.
"זומה לך עתה?" המשיך ושאל מארי יהוא.

"אנכי הרגנו" הדודה התשובה.

"מי הרג אותך?" שאל המاري, והnocחים עזרו את נשימתם. "פלוני ואלמוני, הנחשבים לאחבי אביכם, הם שרצחו אותך במקומות מסוימים, ושם עדין האבנים צבועים ברם".

עיבונו של האימאמים היו מורות אימה, הוא נתן פרורה לעברינו, והם נחפו אל הבית במרקם שחורה להם הנסיך, שם אמגנס מצאו את עקבות דמו שניתו על אבני החדר. לאחר שחובאה הכהקה החותכת לחופותם של הוודדים ולאשמתם של הרוצחים, שהוו מאגנשי המלך ורצו להעליל עלילת דם על יהודים, מהק מארי יהוא בשירו את אותן "א" מהפקת שיטתו נתון על מצחו של הנסיך, וכאשר נותרה המלאה "מת" בלבד, צנחה הרהור וחור לנצח הקדם.

כאשר ראה האימאמים את בנו המת, פנה אל מארי יהוא והבטיח לו אוצרות והכסף, ובילד שוחריר את בנו לתהים.

ענה לו הצדיק: "אי אפשר לשנותו או לבטל את גורתו של מלך מלכי המלכים. תחיהו של בנו היהתך רק כדי להודיע לבני האדם את גבורתו של חברה ולטנווע אורך מלשפון שם נק".

ציווה המלך לקובור את בנו ולחוזיא להרוג את רוצחיו. ואת היהודים שלח לחפשו ואסר לפגוע בהם. אמנם, כאשר עברו ימים רבים, ניסו שונאי ישראל להעליל עליהם שוב את עלייתם הדם הנתעבה. טן האימאמ, שראה את יד י' במעשה, נשארnan להבטחו ולא שתלבו אל דבריהם של התזוריים.

העלילה

"אדוני המלך! בשורה דעה בפי. בנה, נסיכון היקר, נהרג ע"י רוצחים שלפים, וגופתו הובאה לארכון". ברגע הראשון לא הגיע האימאם על הדברים הנוראים. נראה היה שאין הוא מאמין למצמץ אונמי, אך לאחר שהמשתרטים הכנסו אל החדר את גופתו בנו שהיתה מתוארת בדם, פרץ בצעוקת אימה שהחרידו את הנוכחים. ברב צערו הטיל האימאם את עצמו על הרצפה וגעעה בבכי מר.

"בני, בני היקר! מי עלול לך זואת? מי השפל שליח בר' יד? מיהו הרוצה שהען להרים את ידו בבנו של מושל הארץ?" שעה ארכואה בכח האימאם, ואך אחד לא הפריעו להביע את צערו הנורא. אולט לאחר שנרגע מעט, תקפו את האימאם חרוץ אין אונמי ועם אום. יותר מכל התואה להנקם מהרוצחים השפליים.

"חפשו בכל תימן אשר רוצחים של בני. הם יונשו בכל חומר הדין". ציווה על עבדיו, השרים ניענוו את ראשיהם, הכיבו זה בזה ללא אומר, ואחר עננה אחד מהם ואמר: "אדוני המלך, אין כל צורך להרחק ולהפסיק את הרוצה. אנו יודיעים לבטה מישלח יד בסיס".

"אתם יודיעים?! יתו לא היה האימאם יכול לאמר. עטו שם מהנק לגורנו. "הן, יודיעים אנו. גופת בנק נימצא ברובע היהודי".

"מי מודיע לנו הרצו היהודים להרוג את בני?" נידיעו היהודים כמעט ונתבלעו את בנו.

"הלא בבר אמדנו, ותורנו ואמרנו לך, שהיהודים הרוגים מידי שנה בשנה ערבי, כדי לעיר את דמו במצות אשר הם אופים לחג הפסח". ענה ראש השירותicus בкус כבש. היטב היה לה, שהאמנא לא קבלת דברינו מבלי לחזור אוטם. הוא היה בטוח שהאב השכל לא יזכיר ולא ישאל מאיומה בשעת צערו, ויתן פקודה להרוג את כל התושבים של הרחוב היהודי לא משפט. "זהו ואספה את כל היהודים אל הכלר המרקרים. כולם יתאספו במקום, איש כל יעד. אני אחיהם למסורת בידי את הרוצה". צעק האימאמים, ותשרים והמשתרטים מיהרו לעשות את רצונו, מכיוון שפחדו מזומו הגורא שהותלקת לפטע מחדש.

הגזרה

ברחוב היהודים התחוללה מהומה אדירה. חיל' האימאם הבהילו את כל החובשים מכתיהם. כרדופי סער רצץ היהודים המבhalbם אל היכר, כשתיל' המלך צויקם אתריהם ומבהלים אותם עד מותם:

"קדימה! קדימה, רוצחים צמאי דם! תננו תורה על הרוצה הנתעב של הנסיך! לא תנקו על מעשיכם השפליים!"

לאחר שככל היהודים התאספו, הגיע גם האימאם. הוא היה נירגן מאל ודורו - חסר סבלנות ועצבני.

"ספרו לי שהרוצה של בני הוא אחד מככם, שכן נופטו נמצאה ברחוב היהודים. ועתה, אם תמסרו ביידי את רוצחו של הנסיך, מותב. אך אם לא - עשה בכם כלה".

התדרמה שאחווה לדיבת השוא שתקה בתחוללה את לשונם. הם התקשו לדברין כיצד יכול האימאם להאמין לדיבת השוא של שונאים. אולם, לאחר רגע התואשש, ופנו אל האימאם. הם לא תחוננו על נפשם. זאת, ידעו מנסינעם המר, לא יועל להם. שונאי ישראל לא נחנו בלב רחום וחנן. על כן פנו אל הגנוו של המושל ואל רצונו העו למצוא את האשימים בפשע:

"תנו לנו ומוצא את האיש המבוקש. הרוי לא יתכן לחפש ולמצוא אותו תוך כדי עמידה במקומות".

"זאת עתיר לכם". ענה האימאם. "אולט בתנאי אחד: עליכם למצוות את הפושעים עד

סיום מבחן ארכיון על שוויין המכווץ

לתלמידי ישיבות - מחזור שלישי והקבלת פני רבו ברגל

יתקיים א"ה ביום ראשון י"ח ניסן ג' דחוה"מ פסח
בשנה 5730 בערב
באולם "קונטיננטל", רח' בן יעקב 21 בני ברק
בשיתוף מרנן ורבען ואישי ציבור חשובים

זה"ג יצחק רצאבי שליט"א, זה"ג שלמה צדוק שליט"א - תל מונד,

זה"ג עוזיה בסיים שליט"א, זה"ג יוסף אביני שליט"א

מנחה הרב יוסף מלכיאל שליט"א

דברי ברכה: הרב עמנואל בשاري שליט"א - מנכ"ל "פעולות צדיק"

בתבנית: הפתעת חתני שו"ע המכווץ - ישיבות נחלות וקפתות

יעימן את התרבות משה ערוצי מוטי תם

ל משתתפים יוגש כיבוד כל
מקום מיוחד לנשים

כניסה חופשית

מתכבדים אנו להזמין את הציבור הקדוש להשתתף. בכנס לרגל
יום דהילולא ה-194 של גאון עוזנו מהרי"ץ זצוק"ל

שיתקיים א"ה ביום שלישי כ"ז ניסן בשעה 20.30 בערב בביה"ב "דברי קוהלת" רח' אורlian 23 ב"ב

ישאו זברות: הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א הרה"ג פנחס קורח שליט"א ועוד רבנים חשובים

* כיבוד כל * עזרת נשים פתוחה

פעולות צדיק - על שם מהרי"ץ זצוק"ל גאון רבני תימן ותפארתם

עמותה ארצית להפצת תורה ומורשת אבותינו ק"ק תימן יע"א בראשות הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א, בני ברק

* מכוון להוצאה ספרים וכת"י * בית מדרש וכולל אברכים * שיורי תורה למוגרים, ילדים ונשים * כנסים ועצירות * קרן "מעשה נסים" * ארגון בני היישובות
עלוניות תורניות * יום דהילולא כ"ח ניסן * פסקי דין הלכה למעשה

קיבלה קהל ע"י הרב או שאלות טלפון, אך ורק בין השעות 2.00-2.30 בצהרים. 9.30-10.00 בערב - בל"ג

משרד הראשי - מנהל הרב עמנואל בשاري שליט"א, רח' טביב 6 נתניה.
חברי הנהלה: * מזכיר הרב, ארגון נסדים ועדרות, יוסי ציבורי:
טל. 052-8651725, פלאפון 09-598060, ר' שלמה צדוק, טל. 03-5743723, פקס 03-404649.

משרד נתניה: רח' הס 6.

* מנכ"ז סניף בני ברק, ארגון בני ישובות, שיורי תורה לילדים, עירכת עלוניות:
ר' אבנבר לדאי טלפקס. 03-6748911, פלאפון 050-869297, ר' יואב שלם טל. 03-5785671.

מען למכתבים: ת.ה. 1719 בני ברק, מיקוד 511117

لتתרומות: בנק המזרחי סניף מס' 422 סטילנדסקי 4 נתניה, חשבון מס' 187111

המעוניין לתרום להוצאה העלון לע"ב או להצלה וכוכי, יפנה לר' שלמה צדוק הי"ו